

Public

Scrutiny

Manifest van de publieke controle

De Engelse en Nederlandse versie is authentiek

Adresseren

Dit manifest is gericht aan "Wij de mensen van de Verenigde Naties". Dit is de melding dat de mensenrechten niet bestaan, tenminste zeker niet in Nederland, en dit wordt nu ook geadresseerd aan de Verenigde Naties en elk orgaan ervan.

Afzenders

Er is een groot aantal niet-groepeerbare, kwetsbare, individuele en bewust zelfstandige burgers. Deze burgers zijn elk niet door werk of inkomen verbonden aan enig werkveld van het rechterlijke systeem of enig hiervan afgeleid werkveld, hoe klein dan ook. Zodat er geen enkel belang is voor deze burgers, met in stand houden van onrecht. Uit dit grote aantal burgers sta ik op en ook voor de publieke controle.

Ambtenarij splitst naties

De mensenrechten bestaan niet en vooral niet doordat een, latente, discriminatielijn wel bestaat. Met erboven de ambtenarij en gesplitst door deze latente discriminatielijn blijft eronder de burgerbevolking. Zodat onderdrukking van burgerbevolking uitsluitend door ambtenarij kan worden gedaan. De naties zijn zó gesplitst sinds eeuwen vóór Christus tot heden aan toe. Ook de organisatie van de Verenigde Naties behoort tot de ambtenarij.

Geweld is communicatie

Deze kwetsbare burgers hebben geen andere macht dan die van de mensenrechten en hierdoor communiceren wij vanuit directe realiteit van of over de inbreuken op onze mensenrechten. Deze communicatie over het niet bestaan van onze mensenrechten doen sommigen via het middel van geweld. Dit middel is een fase in de escalatie van bruikbare communicatiemiddelen wanneer mensen worden genegeerd. Elk geweld is altijd legaal doordat het alleen kan bestaan door uitsluitend afwezigheid van mensenrechten, zoals een correcte tribunaal. Er is veel geweld in oorlogsvrije naties en dit is merkteken van mensenrechteloosheid; het moet niet nodig zijn. Geweld levert werk aan ambtenarij.

Discriminatie door overmaat gezag

Van de ambtenarij is een deel dat wet- en regelgeving uitvoert en administreert. Deze ondersteuning aan de burgers herbergt tegelijk een afhankelijkheid. Elke afhankelijkheid bestaat door de afwezigheid van mensenrechten en is dus gezag. Alleen het correcte werkgeversgezag is legaal. Dit manifest en meer nog de voorafgaande bedelbrieven aan instanties boven de latente discriminatielijn, zijn en leveren het solide bewijs van de afhankelijkheid zonder werkgeversgezag. Deze latente discriminatielijn is typerend voor de scheiding tussen de overmaat aan gezag erboven bij instanties en de mateloosheid, nabij nihil, van gezag eronder bij de individuele, kwetsbare burger(s).

Overmaat aan rechterlijke gezag

Van de ambtenarij is een deel dat wet- en regelgeving vervaardigt welke de rechterlijk ambtenarij negeert door oordelen met en vanuit de persoonlijke opinie achteraf. Zó oordelen is altijd ontolereerbaar unfair plus het garandeert discriminatie. Dit laatste is bewezen door het enorme aantal afwijkende oordelen in gelijke gevallen. Dit enorme aantal ontstaat door een overmaat aan rechterlijk gezag en dit gezag is altijd illegaal. Door dan unfaire en discriminerende oordelen in grote aantallen te maken doet onrecht niet veranderen in recht. Het maakt wel de omvang van geweld groter en verandert een oordeel in een koopartikel en vergunning of onderdrukking.

Toppunt van inbreuk op de mensenrechten

Inmiddels hebben rechterlijke ambtenaren ook aan alle ambtenaren en zichzelf, in de uitoefening van hun functie, de mensenrechten gegeven. Ondanks dat de auteur en de ondertekenende vertegenwoordigers deze rechten hebben gedeclareerd tegen elke onderdrukking en deze door uitsluitend ambtenarij in functie is uit te oefenen.

Rechterlijk systeem is geen sluitstuk

Het artikel 8 is onmogelijk anders uit te leggen dan dat tribunaal zijn bedoeld door de auteur en ondertekenende vertegenwoordigers, als laatste in de rij van inbreuken en gevolggebeurtenissen. Dit artikel is onmogelijk zó toe te passen dat een mensenrecht pas bestaat nadat het tribunaal dit heeft vastgesteld. Het artikel 10 is onmogelijk anders uit te leggen dan dat de openbaarheid is bedoeld door de auteur en ondertekenende vertegenwoordigers voor publieke controle van het tribunaal. Maar een tribunaal laat zich niet corrigeren door de publieke controle en dit typeert een totalitair en dictatoriaal gezag. Zodat de effectieve remedie van artikel 8 is uitgewist. Voorts is een artikel geen grond voor discriminatie en moet elk artikel in harmonie met elke andere worden uitgelegd en toegepast of uitgevoerd. Deze harmonie wordt steeds verder gespleten.

Pad naar oorlog

Met het vervaardigen van "papier" voor vrijgeleide van misdadige rechterlijke ambtenarij zijn de Verenigde Naties het pad ingeslagen naar uiteindelijk oorlog. Dit is al voorspeld door de auteur en de ondertekenende vertegenwoordigers, die oorlog aan den lijve hebben ervaren en gevoeld, in de preambule van de Universele Verklaring van de Rechten van De Mens. Dit pad strijdt met de principes van de Verenigde Naties en is dus een inbreuk op artikel 14, lid 2 of artikel 29, lid 3.

Sectie I.

Bevestiging van het pad naar oorlog

Dat het pad naar oorlog is ingeslagen is onbetwistbaar in praktijk gebracht door de Nederlandse regering en de Europese Unie, met de strafzaak tegen Hongarije dat als aanleiding heeft een Hongaarse (zogenoemde) 'anti-lhtb wet' [*1]. De Europese leiders tonen hun getuigenis van de overtuiging dat het rechterlijke systeem voor individuele (lhtb-) burgers is geruïneerd en niet werkt. **Kort resumé:** De Nederlandse regering pleit ervoor dat andersdenkenden (anders dan de Nederlandse regering of de Europese Unie) 'op de knieën gebracht' worden. Dit komt uit een oorlogszuchtige moraal. Maar in Europa heeft elke andersdenkende het recht om straffeloos diens overtuiging te uiten en uit te leven. Over en weer laten ook de andersdenkende Hongaarse mensen zich niet op de knieën brengen voor hun overtuiging. Dit leidt naar oorlog. Verder laten de Europese leiders zien dat geen vertrouwen bestaat in het rechterlijk systeem; want het falen van een nationaal rechterlijk systeem zou door een Europese Hof worden gecorrigeerd maar hierin is dus geen vertrouwen.

Een hiermee overeen komende praktijk is met Polen; het enige land dat de misdaden aanpakt die de rechters en tribunalen begaan. Als een eerste stap wil Polen dat elke rechter of tribunaal weer de wet toepast en niet hun eigen opinie erover. Polen krijgt geen geld meer van de Europese Unie totdat hun aanpak stopt en rechterlijke misdaden kunnen voortgaan. De individuele lhtb-er, in welk land dan ook, is hiermee totaal niets geholpen. Voor geld een verlangde rechtspraak leveren is gewone handel.

Bevestiging van de misdadigheid van rechterlijk systeem

De misdaden van de Nederlandse gerechten, tribunalen of rechters en overige organen of instanties in het rechterlijk systeem zijn afdoende en specifiek beschikbaar gemaakt voor ook de publieke controle in of met de internetsite op URL "www.de-openbare-zaak.nl" en de URL "www.publicscrutiny.nl".

Dit manifest brengt enkele belangrijke onderwerpen in het voetlicht, zonder volledig te zijn over de onderwerpen die in de internetsite www.publicscrutiny.nl zijn verzameld en aan de publieke controle beschikbaar zijn gesteld.

Sectie II.

(1) Bevoegdheid tot aanklagen

Vastgelegd met artikel 2 van de Universele Declaratie van de Rechten van de Mens zijn alle rechten en vrijheden die in deze Declaratie zijn uiteengezet, het recht van iedereen dus ook van mij zelfs al zou ik de enige bezitter op de wereld zijn. Vast gelegd in de preambule van deze Declaratie is dit recht onvervreemdbaar en dus heeft het totaal niets te maken met geld, handel of economie. De uitoefening van m'n recht (op alle rechten en vrijheden) leidt naar de aanklachten tegen de vertegenwoordigers vanaf 1990 in de organen van Verenigde Naties, nu door het middel van dit manifest dat ook aan de publieke controle beschikbaar is gesteld [*2].

(2) Aanklacht van verraad aan de initiële vertegenwoordigers

Artikel 29, lid 3 en hiernaast artikel 30 zijn onmogelijk anders uit te leggen, dan dat ze doelen op (de bedoelingen en principes van) de initiële vertegenwoordigers van de Verenigde Naties dan wel op (de Universele Declaratie van) de auteur die het voor ondertekening op 26 juni 1945 gereed maakte. De principes, bedoelingen en Universele Declaratie zijn hun eeuwige en onvervreembare eigendommen en niet dat van de later aangestelde vertegenwoordigers in de "Verenigde Naties" of in een lidstaat. Dit eigendom is de uitvoering van de in artikel 18 en 19 uitgegeven rechten die onvervreemdbaar zijn en herbevestigd met het intellectueel eigendomsrecht. Voor de principes, bedoelingen en Universele Declaratie zijn circa 34,5 miljoen soldaten gedwongen om te sterven in oorlog.

De tegenstrijdige realiteit

Sinds de laatste 10-tallen jaren zijn met de eigen opinie van de sinds dan aangestelde vertegenwoordigers in de "Verenigde Naties" veel en ver afwijkende bedoelingen en tegenstrijdige pseudo-interpretaties gepubliceerd. Deze bedoelingen en interpretaties zijn illegaal en zijn verraad aan de auteur van de Universele Declaratie en aan de initiële vertegenwoordigers van de lidstaten en diepste verraad aan de soldaten die voor de vrede en vrijheid hun leven moesten opofferen.

Het bewijs

De tegenstrijdigheid is onbetwistbaar aan te wijzen, onder meer, in het document "General Comment No. 32" on article 14 of the "International Covenant on Civil and Political Rights" [*3].

(3) Aanklacht tegen ambtenarij

Artikel 21, lid 2, geeft recht op gelijke toegang naar ambtenarij. De ambtenarij omvat tenminste alle gouvernementele en intergouvernementele departementen, organen of instellingen. Ook de organen van de Verenigde Naties zijn de UN's ambtenarij. Het kenmerk van ambtenarij is het vervaardigen van "papier" dan wel documenten. Alleen de gronddocumenten bezitten een vooruitziende inhoud en een gezag vanaf de datum dat het van kracht is. Zodat op die datum de impliciete rechten of plichten óók van kracht zijn. Hierover vervaardigde interpretatie, nadere uitleg of "General Comment" hebben van rechtswege óók deze terugwerkende kracht. Ook elk rechterlijk oordeel heeft deze terugwerkende kracht van rechtswege.

De tegenstrijdige realiteit

Kenmerkend voor de ambtenarij is het vervaardigen van "papier". Het vervaardigt op "papier", dan wel documenten, ook regels voor publieke orde. Zodat de ambtenarij belang heeft met wanorde, onrecht of geweld voor hun werk en inkomen. De ambtenarij heeft de afhankelijkheid, voor bestuur en burgers, van hun ondersteuning om gezet in heersen [*4] middels het "papier". Reeds met deze twee activiteiten strijdt de ambtenarij tegen de mensenrechten dan wel tegen de Universele Declaratie dan wel tegen de democratie in een samenleving.

Inmiddels is het vervaardigen van "papier" dan wel documenten blijkbaar niet te stoppen en de ambtenarij omvat inmiddels héél veel instanties, organen of departementen. Deze vervaardigen grote hoeveelheden "papier" dan wel documenten, dat meebrengt dat inmiddels niemand zich iets aantrekt hiervan. Vanwege ook het afwachten op het volgende "papier" of documenten. Ook omdat nieuw "papier" of de nieuwe documenten bovengemiddeld vaak herschrijvingen in zich hebben dat het gevolg sticht van afwijking dat discriminatie of strijdigheden en dus wanorde uitzaait. Verder is en wordt door de herschrijvingen steeds verder afgedreven van de oorsprong. Dit afdrijven is verraad aan de auteur en de ondertekenende vertegenwoordigers, maar ook verraad aan de principes en doelstellingen van de Verenigde Naties (artikel 29, lid 3).

Het bewijs

De regering is afhankelijk van de ondersteuning door ambtenarij en heeft hierdoor niet of nauwelijks het gezag of bestuur over de ambtenarij [*4]. De intergouvernementele vertegenwoordigers zijn evenveel afhankelijk en heeft evenveel niet of nauwelijks het gezag of bestuur over de ambtenarij. Onder andere het "International Covenant on Civil and Political Rights" [*5] levert herschrijvingen van de Rechten van de Mens waarbij met weglatingen of met andere woorden verder is afgedreven van de Universele Declaratie van 26 juni 1945 [*6]. Het document "General Comment No. 32" op het artikel 14 van de "International Covenant on Civil and Political Rights" levert pseudo-interpretaties die niet in lijn dan wel in disharmonie zijn met de overdenkingen, bedoelingen en onderwerp van de auteur van de Universele Declaratie of de ondertekenende vertegenwoordigers. Onder meer in het document "General Comment No. 32" is héél ver afgedreven van de oorsprong.

(4) Aanklacht tegen het beschermen van misdadige tribunalen en rechters

Artikel 10 vergeeft het recht aan iedereen (1) in volledige gelijkheid, (2) op een faire en publieke hoorzitting, (3) op een onafhankelijk en onpartijdig tribunaal. Het artikel 8 vergeeft het recht aan iedereen op een effectieve remedie door de bevoegde nationale tribunalen voor handelingen die de grondrechten schenden die hem door de grondwet of de wet zijn toegekend.

De tegenstrijdige realiteit

De tribunalen zijn samengesteld met rechterlijke ambtenaren die grote hoeveelheden "papier" vervaardigen. Door oordelen met en door de eigen opinie achteraf die vooraf nooit bekend is gemaakt in tegenstelling met elke wet. Al deze ontolereerbaar unfaire en discriminerende oordelen zijn elk een verraad aan de Universele Declaratie. Naast dat héél veel oordelen met meined zijn vervaardigd onder meer door liegen, bedriegen of vernietigen van gegevens over het aangedaan onrecht dan wel een wettelijke grond missen van de opinie van het tribunaal. De UN's ambtenarij verbiedt regeringen en ambtenarij om deze oordelen te controleren [*7]. Met dit verbod beschermt de UN's ambtenarij hun rechterlijke collega-ambtenaren ondanks hun misdaden [*8] en zonder van de misdaden te willen weten. Dit is verraad aan de principes en doelstellingen van de Verenigde Naties, de Universele Declaratie en diens auteur en ondertekenende vertegenwoordigers. De bescherming stimuleert de rechterlijke collega-ambtenaren om door te gaan of om niet te stoppen.

Het bewijs

Meer en specifieke feiten en gegevens over en van de rechterlijke misdaden zijn in of met het internetdossier op URL "www.de-openbare-zaak.nl" en de internetsite op URL "www.publicscrutiny.nl" beschikbaar gesteld aan ook de publieke controle. In of op deze laatste internetsite zijn alle rechterlijke ambtenaren aangesproken en gewraakt [*10].

(5) Aanklacht tegen het verraad aan de democratie in het rechterlijk systeem.

Artikel 10 vergeeft het recht, onder meer, op een publieke hoorzitting door een correct tribunaal. De openbaarheid van de hoorzitting heeft de auteur en de ondertekenende vertegenwoordigers bedoeld voor de publieke controle op elk rechterlijke proces en oordeel [*9].

De tegenstrijdige realiteit

Het illegale verbod van de UN's ambtenarij om rechterlijke oordelen te controleren [*7] vernietigt het doel van de openbaarheid. De UN's ambtenarij negeert de autoriteit van de publieke controle en het verbod heeft in zich dat nationale regeringen en ambtenarij de publieke controle ook moet negeren. Zodat het hiermee de democratie in het rechterlijke systeem vernietigt. Ook dit verbod en het negeren zijn elk een verraad aan de Universele Declaratie.

Public

Scrutiny

Handvest van de publieke controle

De Engelse en Nederlandse versie is authentiek
Revisie 20220410

Wij de individuele burgers van elke natie en de democratie in het rechterlijk systeem funderen de gelijkheid aan de ambtenarij

Elke identicator is de cesuur voor omslag van geweld naar geweldloosheid of van geweldloosheid naar geweld vanwege het wel of niet bestaan van mensenrechten. Deze cesuren zijn wanneer aanwezig, de grondlaag van geweldloosheid.

Geweld is communicatie

01. Geweld is een escalatiefase in de communicatiemiddelen voor melding over de afwezigheid van mensenrechten. Voor geweld is geen reden wanneer een vakbekwaam rechtvaardig gerecht en tribunaal of rechter zodat geweld het bewijs is van de afwezigheid van dit tribunaal. Geweld heeft een omvang met hiernaast een zwaarte en hevigheid.

Publieke controle

02. De publieke controle is de eenheid van alle burgerlijke individuen. Het is volledig separaat van de ambtenarij, volledig los van belangen voor werk en inkomen met het rechterlijke systeem, gelijk in soevereiniteit en gelijk aan de macht en gezag van de ambtenarij [*9].
03. De publieke controle is tegelijk de eenheid van rechtvaardigheid, dat een unieke standaard heeft. Deze standaard definieert rechtvaardigheid, in het oordelen over recht in of met een nationaal rechterlijke proces, oordeel of beslissing. De eenheid en de standaard is voorlopig afdoende specifiek en openbaar gemaakt voor gebruik door elk burgerlijk individu, voorlopig alleen op de internetsite met de URL "www.publicscrutiny.nl" in of met het document "De Handleiding voor Publieke Controle". Ieder oordeel van deze (enigste legale) publieke controle is openbaar en vatbaar voor de publieke controle. Deze standaard heeft in zich de definitie van fairness zoals in een fair trial, fair deal, fair play enzovoort.

Uitvoerende autoriteit

04. Elke natie heeft één autoriteit in de ambtenarij die de oordelen van de publieke controle ongehinderd en dwingend uitvoert of uitoefent in alle nationale gerechten

en op alle nationale tribunalen of rechters. Toegewijd aan de oorzaak voor Lord Hewart voor diens dictum "Het is niet alleen van enig belang, maar van fundamenteel belang dat er niet alleen recht wordt gedaan, maar dat het duidelijk en ongetwijfeld moet worden gezien".

De ambtenarij intomen

05. De ambtenarij stopt met vervaardigen van nieuw "papier" dan wel van nieuwe documenten. Totdat het gronddocument de bedoelingen in de realiteit bereikt bij alle burgerlijke individuen onder de laagste latente discriminatielijjn. Dan wel totdat alle latente discriminatielijnen zijn vernietigd. Totdan brengt de ambtenarij alle "papier" terug tot het gronddocument en maximaal één vervolg voor de correcte interpretatie of de correcte uiteenzetting.

De rechterlijke ambtenarij intomen

06. Elk nationaal tribunaal of rechter is verboden bij wet om met of op de eigen opinie te oordelen. Het is verplicht de bedoelingen en onderwerpen van de auteur en de ondertekenende vertegenwoordigers uit te voeren of uit te oefenen. Het tribunaal of rechter is verboden een proces als een nieuw begin uit te voeren dan wel is het verplicht een proces als sluitstuk van voorafgaande gebeurtenissen uit te voeren.
07. Elk nationaal tribunaal of rechter is (gezamenlijk) verboden bij wet om meer dan één rechterlijk oordeel uit te spreken, in een natie over alle gelijke gevallen. Een onderscheid van personen, omstandigheden of middelen maken geen onderscheid in gevallen. Onderscheid van omstandigheden of middelen maakt onderscheid in alleen niet-verweerbare overmacht. Sprongwetgeving neemt niet weg dat een geval in één wettelijk kader valt. Het is rechters in strafzaken verboden om alleen de aanleiding te beschouwen maar zwaarderwegend naar ook de oorzaak. Zodat overmacht (zoals derde partij machten) of verholde dwang berecht worden.

Herstel van onrecht en schade

08. Elke (semi-)ambtenaar, ongeacht gerechtelijk, bestuurlijk, wetgevend of handhavend, of elke werknemer van een interstatelijke organisatie die onrecht begaat of onrecht veroorzaakt en het onrecht en de schade niet zelf in korte tijd herstelt, mag niet ontheven worden uit de dienst of ontslagen worden voordat de reparatie voltooid is. Deze (ambtelijk) werknemer is verplicht om binnen een redelijke termijn te herstellen onder keuring van de gedupeerde burger; dit zal ten uitvoer worden gelegd zonder dat een rechterlijke uitspraak of rechterlijke uitspraak nodig is. Deze burger wordt voor dit onderzoek tijdens deze reparatie betaald met het salaris van deze (ambtelijk) werknemer en deze (ambtelijk) werknemer wordt tijdens deze reparatie betaald met de bijstandsuitkering van een civiele werkloze.

De standaard van de eenheid "Recht"

09. Elke eenheid heeft een standaard om de afgeleiden te ijken. Het Recht heeft een begin van bestaan als elke paragraaf bestaat in de schriftelijke versie van de openbare uitspraak:
- § 01 Introductie van de partijen en hun rechtsbetrekking.
 - § 02 Introductie van het samengestelde tribunaal.
 - § 03 Inventaris van processtukken plus modelvonnis.
- Feiten, Omstandigheden, rechtsgronden en claims**
- § 04 Wat er gebeurde in chronologische volgorde.
 - § 05 De rechtsgronden van de vorderingen.
 - § 06 De vorderingen per geschilpunt.

- § 07 De verweren.
- § 08 De weerleggingen van en overeenkomsten met, de verweren.
- § 09 Het modelvonnis; dit is het onderzoeksverslag en vaststellingen van de griffie.
- § 10 De openbare hoorzitting en het verslag, van de notulen af.

De beoordeling

- § 11 Het wetskader van het geval.
- § 12 Oordeel over wat de partijen hebben gedaan om een rechtsproces te voorkomen.
- § 13 Verificatie van de ene eerdere uitspraak in alle gelijke gevallen, inclusief de wil en bedoelingen van de auteur van de wet plus de uitvoering ervan.

Alleen in het enige eerste geval

- § 14 De wil en bedoelingen van de auteur van de wet en artikelen.
- § 15 De uitvoering van de auteur's wil en bedoeling in dit geval.

De opdracht rechtsgevolgen overeen komen

- § 16 De termijn stelling, die de individuele vaardigheden bedient, voor overeen komen van alle rechtsgevolgen.
- § 17 Vaststellen van alle rechtsgevolgen.

- § 18 Deze schriftelijke versie is in het openbaar uitgesproken.
- § 19 Met letterlijke tekst "recht voor iedereen en uitvoerbaar op elke locatie".
- § 20 De paragrafen 1, 3 tot en met 8, 10, 12, en 17 moeten ondertekend zijn door de partijen voor akkoord met de geschreven inhoud, zover het hun inbreng betreft, en voor de behandeling van alle twistpunten.

Vindplaatsen van documenten en informatie

- [*1] URL: www.publicscrutiny.nl in hoofdstuk "De Publieke Controle's wrakingen van tribunalen rechters of Europese Hof" in onderdeel "Publieke Controle's wraking van het Europese Hof voor de Rechten van de Mens." in document "De Nederlandse Minister-President's vernietiging van de mensenrechten." of "De Europese Commissie's vernietiging van de mensenrechten."
- [*2] URL: www.publicscrutiny.nl in hoofdstuk "De Handleiding voor Publieke Controle, de Algemene Voorwaarden bij aanvaarding van een aanbod, Europese Hof oordelen en meer documenten".
- [*3] URL: <https://undocs.org/en/CCPR/C/GC/32>.
- [*4] URL: www.publicscrutiny.nl in hoofdstuk "De Publieke Controle's wrakingen van tribunalen rechters of Europese Hof" in onderdeel "Aanspreken van relevante autoriteiten op deze doofpotkwesitie" in het item "Een correspondentie reeks met de Minister-President."
- [*5] URL: <https://www.ohchr.org/Documents/ProfessionalInterest/ccpr.pdf>
- [*6] URL: <https://www.un.org/sites/un2.un.org/files/udhr.pdf>
- [*7] In document "General Comment No. 32" (on article 14 of the "International Covenant on Civil and Political Rights") [*3], in het artikel 19.
- [*8] Internetdossier URL: "www.de-openbare-zaak.nl" en de internetsite URL "www.publicscrutiny.nl".
- [*9] URL: www.publicscrutiny.nl in hoofdstuk "De Handleiding voor Publieke Controle, de Algemene Voorwaarden bij aanvaarding van een aanbod, Europese Hof oordelen en meer documenten" in document "Handleiding voor Publieke Controle".
- [*10] URL: www.publicscrutiny.nl in hoofdstuk "De Publieke Controle's wrakingen van tribunalen rechters of Europese Hof" in onderdeel "Publieke Controle's wraking van het Europese Hof voor de Rechten van de Mens."